Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 16526/2019
Дана 11.08.2023. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордана Николић Врбашки, председника већа, Љиљана Коруга и Весна Мартиновић, чланова већа, уз учешће судског саветника Соње Медић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., кога заступа Синиша Кесерић, адвокат из Новог Сада, Соње Маринковић 11/I против туженог МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ДИРЕКЦИЈЕ ПОЛИЦИЈЕ, УПРАВЕ ЗА УПРАВНЕ ПОСЛОВЕ Београд ради поништаја решења 03.6 број 210-1-763/19 од 22.08.2019. године, у правној ствари одузимања оружја, на нејавној седници већа одржаној дана 11.08.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ** решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за правне послове Београд 03.6 број 210-1-763/19 од 22.08.2019. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца поднета против решења Полицијске управе у Сомбору, број 210-14437/2019 од 23.04.2019. године. Решењем број 210-14437/2019 од 23.04.2019. године одбијен је захтев за издавање оружаног листа бр. ... од дана 17.04.2019. године, који је поднео АА, овде тужилац, којим је тражио да му се изда нови оружани лист за ловачку пушку и ловачки карабин, тужиоцу се одузима: ловачка пушка, марке "ТОЗ" 34Р, кал.: 12, фаб.бр.: ТН21735; оружни лист регистарског бр. ..., издат од стране ПУ Сомбор и ловачки карабин, марке: Ц. Застава, кал: 8x57, фаб.бр.:02380, као и оружани лист регистарског броја ..., наложено је тужиоцу да у року од годину дана од дана правоснажности овог решења отуђи, или онеспособи оружје наведено у ставу 1. изреке овог решења, у противном одузето оружје постаје власништво Републике Србије и одређено је да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду 11.10.2019. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа. Наводи да су другостепено и првостепено решење

неправилни и незаконити, јер су оба донета уз непотпуно и нетачно утврђено чињенично стање и то у управном поступку у којем није поступано по одговарајућим одредбама ЗУП-а, као и уз неправилну примену цитираних одредби важећег Закона о оружју и муницији, те су тужиоцу ускраћена права која му по закону припадају. Указује да је првостепени орган учинио повреду из чл 158. став 3. Закона о општем управном поступку, те да је погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, а исти је био дужан да наведе на основу којих одлучних чињеница и правних претпоставки у конкретном случају доноси свој управни акт. Сматра да је учињена повреда начела саслушања странке из члана 11. у вези са чланом 10. Закона о општем управном поступку на које се другостепени орган позива. Наводи да је дугогодишњи ловац, да се против њега не води и није се водио никакав поступак, ни кривични ни прекршајни нити је икад био осуђен, да је оружје држао потпуно легално,у свему сагласно са одредбама важећег Закону о оружју и муницији, тачније у делу породичне куће, засебном металном и обезбеђеном сефу и уз одговарајуће обезбеђење сваког оружја посебно. Сматра да је лишен законом стеченог права за уредно и легално поседовање оружја. Посебно је истакао да у поступку одлучивања и доношења управних аката, поступајући управни органи морају бити везани за основни циљ, а то је управо и једино јавни интерес и његова заштита и при томе не могу да се везују за друге циљеве, јер је у супротном, због неправилно искоришћених овлашћења које имају, управни акти које доносе на овакав начин, јесу незаконити, односно, супротни прописима који су омогућили тим органима таква овлашћења. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржане усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем првостепеног органа од 23.04.2019. године одбијен захтев тужиоца од 17.04.2019. године и одузето оружје и оружни лист ближе наведено у диспозитиву првостепеног решења, на основу одредбе члана 28. став 2., а у вези члана 11. став 1. тачка 6) Закона о оружју и муницији, те наложено је тужиоцу да сходно члану 28. став 5. Закона о оружју и муницији у року од годину дана од дана правоснажности овог решења одузето отуђи, или онеспособи, у противном одузето оружје постаје власништво Републике Србије. Незадовољан првостепеним решењем тужилац је изјавио жалбу. Одлучујући о жалби тужени орган је нашао да је правилно првостепени орган утврдио чињенично стање, руководећи се оценом чињеница и података који су прикупљени безбедносном провером која се врши на основу члана 102. Закона о полицији ("Службени гласник РС", бр. 6/2016, 24/2018) и члана 30. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова ("Службени гласник РС", бр. 24/2018), што се види из списа вођења поступка, те је тужиоцу сагласно члану 17. став 5. Закона о оружју и муницији, није могао издати оружани лист за држање наведеног оружја, те му је применом одредбе члана 28. став 2., а у вези са чланом 11. став 1. тачка 6. истог закона, одузето оружје, јер је безбедносно-оперативном провером утврђено да постоје чињенице које указују на то да ће тужилац својим понашањем представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир. Тужени је навео да на основу члана 6. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова, не може у образложењу решења наводити податке из својих евиденција који се односе на

безбедносне провере, а који су послужили као основ за одузимање оружја, јер су ти подаци одређени да се чувају као тајна у складу са чланом 3. Уредбе о ближим критеријумима за одређивање степена тајности "поверљиво" и "интерно" у Министарству унутрашњих послова ("Службени гласник РС" број 105/2013). Тужени орган је, оценивши да су наводи жалбе без утицаја на другачије решавање управне ствари, позивајући се на одредбу члана 170. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16), одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 11. став 1. тачка 6. Закона о оружју и муницији (“Службени гласник РС”, бр. 20/15 и 10/19), прописано је да оружје из категорије Б могу набављати и држати физичка лица која на основу безбедносно-оперативне провере у месту пребивалишта, боравишта, месту рада, својим понашањем не указују на то да ће представљати опасност за себе или друге и јавни ред и мир.

Одредбом члана 17. став 4. истог Закона прописано је да оружни лист издаће се са ограниченим роком важења до десет година, физичком лицу које испуњава услове из члана 11. овог закона.

Одредбом члана 28. став 1. истог Закона прописано је да надлежни орган, по службеној дужности, води рачуна о томе да ли физичко лице које држи оружје из категорије Б испуњава услове прописане чланом 11. овог закона, а одредбом става 2. наведеног члана закона, да ће надлежни орган ако престану да постоје неки од услова из члана 11. став 1. тачка 3, 4, 5, 6, 8. и 9. овог закона, донети решење о одузимању оружног листа, оружја и муниције физичком лицу које држи оружје из категорије Б.

Одредбом члана 102. став 1. Закона о полицији (“Службени гласник РС”, бр. 6/16 и 87/19) прописано је да безбедносна провера представља скуп мера и радњи којима се утврђује постојање или непостојање безбедносне сметње.

Одредбом члана 30. Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова ("Службени гласник РС", бр. 24/2018) прописано је да Министарство води евиденцију извршених безбедносних провера, која садржи следеће податке:1) име, презиме, претходно име и презиме, ЈМБГ, датум и место рођења, држављанство, претходна држављанства и двојна држављанства, пребивалиште и боравиште, као и претходна пребивалишта, брачни статус и породично стање лица, стручну спрему, занимање, податке о радном месту и претходним запослењима (посебно о престанку радног односа у правном лицу са јавним овлашћењима или непоштовање радне дисциплине), податке у вези са извршењем војне обавезе, податке о навикама, понашању или склоностима лица (зависност од алкохола, опојних дрога, психоактивних супстанци, дружење са лицима из криминогене средине), податке за контакт (број телефона и електронска адреса); 2) податке о лицима која живе у заједничком домаћинству с лицем које се безбедносно проверава (име и презиме, претходна имена и презимена, датум рођења, ЈМБГ, као и однос с провераваним лицем);3) податке о сродницима у правој линији и до другог степена сродства у побочној линији, супружника, усвојиоца, старатеља, очуха, маћехе, односно хранитеља (име и презиме, датум рођења, ЈМБГ, адресу пребивалишта, стручну спрему и занимање); 4) податке о кривичном и прекршајном кажњавању и кривичним и прекршајним поступцима који су у току, податке о дисциплинским поступцима и изреченим дисциплинским мерама, контактима са страним полицијским организацијама, страним службама безбедности и обавештајним службама, као и податке о чланству или учешћу у активностима организација чије су активности или циљеви забрањени, податке о претходним безбедносним проверама и податке о безбедносним проверама којима располажу друге службе безбедности, податке о

одговорности за повреду прописа који се односе на тајност података, податке о праву својине на стварима уписаним у јавни регистар, медицинске податке у вези с болестима зависности, односно душевним болестима за сва лица из тач. 1), 2) и 3) овог става.

Одредбом члана 91. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16) прописано је да поступак који се покреће по службеној дужности, а није у интересу странке сматра се покренутим кад је странка обавештена о акту о покретању поступка.

Код наведеног чињеничног и правног стања ствари и доказа садржаних у списима предмета, суд налази да се за сада не може прихватити као правилна оцена туженог органа да је првостепени поступак правилно спроведен. Ово стога што првостепени орган у уводу првостепеног решења наводи да решава по службеној дужности, у образложењу цитира члан 91. став 3. Закона о општем управном поступку поступак, а у списима предмета нема доказа да је тужилац обавештен о покретању поступка, нити је то првостепени орган констатовао на Записник о саслушању странке од 19.04.2019. године, када је испитивао тужиоца, који је изјавио да не зна о чему се ради, да је поднео захтев за пререгистрацију оружја по новом закону, те да не зна зашто му се одузима оружје и жели да му се оружје врати. Поред наведеног у списима предмета нема захтева за издавање оружаног листа од 17.04.2019. године, а о коме првостепени орган одлучује, наводећи да је на основу наведеног захтева и списа предмета, те руководећи се оценом чињеница и података донео одлуку као у диспозитиву првостепеног решења. Имајући у виду све наведено, за сада, суд не може ценити правилност оцене туженог органа да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, то суд налази да ни образложење оспореног решења не садржи јасне и правно прихватљиве разлоге за одлуку као у диспозитиву тог решења. Стога су, по оцени овог суда, повређена правила поступка прописана одредбом члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС" број 18/16), према којој, између осталог, образложење решења мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива.

Наведену повреду правила поступка тужени орган ће отклонити у поступку поновног одлучивања по жалби, дајући за своју одлуку разлоге засноване на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, на које ће бити правилно примењено материјално право и на тај начин бити испуњен уставни и законом прописани налог који се односи на образложену одлуку органа којом се одлучује о праву и на закону заснованом интересу грађана.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 1. и 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање. У поновном поступку, по жалби тужени је дужан да донесе нову, закониту одлуку, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 11.08.2023. године, III-11 У. 16526/2019

Записничар
Соња Медић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КСВ